Pieśni Polskie.

Ruskie

Ukraińskie

Mazurki

Polnische Lieder

für eine
Singstimme
mit
Klavierbegleitung
(Texte polnisch und deutsch)

I. Band M 1. 80 no.
II. Band „ 1. 80 no.
III. Band „ 1. 80 no.

Eigentum der Verleger für alle Länder

Gebrüder Hug & Co. in Leipzig und Zürich,
Basel, St. Gallen, Luzern, Winterthur, Straßburg i/E, Konstanz, Lörrach.

G. H. 1452 a/c.

Teuerungs-Zuschlag 50 %

Od mamy Twojej
15.4 20

Pieśni Polskie.

Polnische Lieder

für eine
Singstimme
mit
Klavierbegleitung
(Texte polnisch und deutsch)

I. Band M 1. 80 no.
II. Band „ 1. 80 no.
III. Band „ 1. 80 no.

Eigentum der Verleger für alle Länder

Gebrüder Hug & Co. in Leipzig und Zürich,
Basel, St. Gallen, Luzern, Winterthur, Straßburg i/E., Konstanz, Lörrach.

G. H. 1452 a/c

Teue[illegible]lag 50 %

Pieśni polskie. — Polnische Lieder.

Deutsche Uebertragung von Fritz Werner.*)

I.

			Seite
1.	CHOPIN.	Życzenie. Mädchen's Wunsch	2.
2.	KRATZER.	Dumka. Kosakenlied	4.
3.	MONIUSZKO.	Dumka. Herzeleid	8.
4.	„	Piosnka Żołnierza. Ständchen	10.
5.	„	Pieśń Zeglarzy. Schifferlied	12.
6.	„	Triolet. Triolet	16.
7.	TROSCHEL.	Pieśń ludowa wenecka. Venetianisches Gondellied	18.
8.	ZARZYCKI.	Różne łzy. Verschiedene Thränen	22.
9.	„	Moja Piosenka. Mein Lied	25.

II.

10.	CHOPIN.	Pierścień. Das Ringlein	2.
11.	KOMOROWSKI.	Kalina. Die Berberis	4.
12.	KRATZER.	Jedno słówko. Nur ein Wörtchen	10.
13.	MONIUSZKO.	Spiewak w obcej stronie. Sängers Klage	14.
14.	„	Dwa Krakowiaki. Zwei Krakowiaks	16.
		a. Sie	16.
		b. Er	18.
15.	ZARZYCKI.	Serenada. Serenade	20.
16.	„	Między nami nic nie było. Nichts hats zwischen uns gegeben	24.

III.

17.	CHOPIN.	Piosnka litewska. Lithauisches Lied	3.
18.	KRATZER.	Ujrzałem raz. Ein Blick	6.
19.	MONIUSZKO.	Kozak. Der Kosak	10.
20.	„	Halka. Recitativo i Dumka: Szumia jodły.	12.
		Hörst du was die Tannen flüstern	12.
21.	„	Piesń wieczorna. Abendlied der Schnitterin	20.
22.	ZARZYCKI.	Siedzi ptaszek na drzewie. Das Vöglein	22.
23.	„	Błąka się wicher w polu. Wahnsinn	26.
24.		Ona. Sie	32.

BIBLIOTEKA
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr. A.22.344

*) Eigenthum der Verlagshandlung.

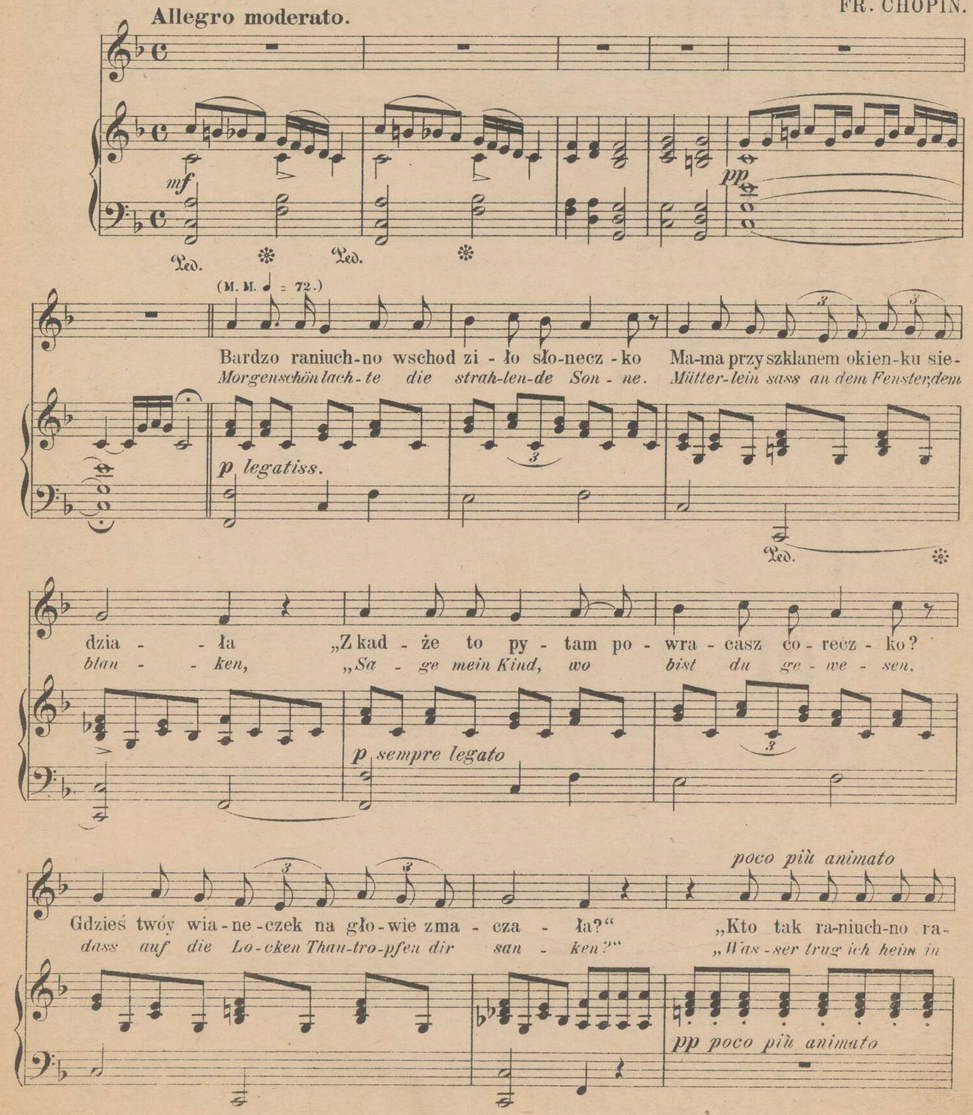
G. H. 14526.

No. 17.

PIOSNKA LITEWSKA.

Lithauisches Lied.

FR. CHOPIN.

G. H. 14526

niuch - - no mu - si mu - si wo - de no - sić Nie dziw - że mo - że
Krü - - gen, lass' die Ant-wort dir ge - nü - gen." „Sprich doch die Wahr-heit,

riten. *a tempo* *pp*
swoý wia - ne - czek zro - sić." „Ej zmyś - lasz dzie - cię! Ej zmyś - lasz dzie - cię!
du willst mich be - trü - gen, las - se das Lü - gen, las - se das Lü - gen.

riten. *a tempo* *ff* *pp*
Ped. Ped. Ped. Ped.

cresc. *f*
tyś za - pew - ne tyś za - pew - ne w po - le Z two - im chło-
Früh schon gingst du heu - te hin zum Fel - de, dort sich dein

p cresc. *f*

ff *dim.*
pa - kiem w za - lo - ty po - - biegła."
Lieb - ster dir ko - send ge - sell - te."

ff *dim.* *pp*

f *Tempo I.* *p*
„Pra - wda Pra - wda Ma - tu - - siu, pra - wdę wyz - nać wo - lę Mo -
„Du sprichst wahr. Ja, ich will es of - fen Dir be - ken - nen, will

Tempo I. *ff* *p*

cresc.
je - gom w po - lu mło - dzia - na spo - strze - gła Kil - ka chwil tyl - ko
ger - ne Dir ver - kün - den mein Be - geh - - ren, Ab - schied nahm er, muss

poco cresc.

e ac - ce - le - ran - do *ff* *a tempo*
ze - szło na roz - mo - wie Tym cza - sem Tym cza - sem wianek zro - sił się na gło - wie
ach, von mir sich trennen; im Haa - re, was glänzet, es sind sei - ne Abschieds - züh - ren,

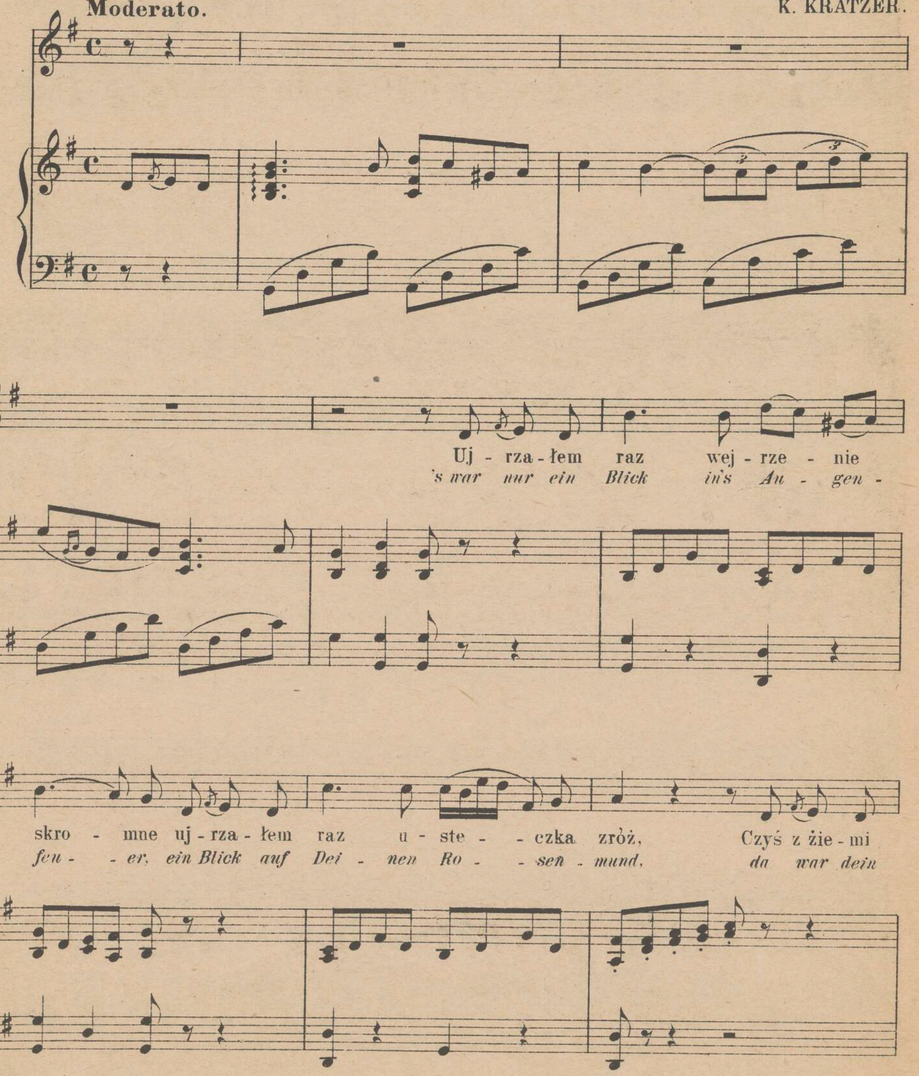
e ac - ce - le - ran - do *ff* *a tempo*

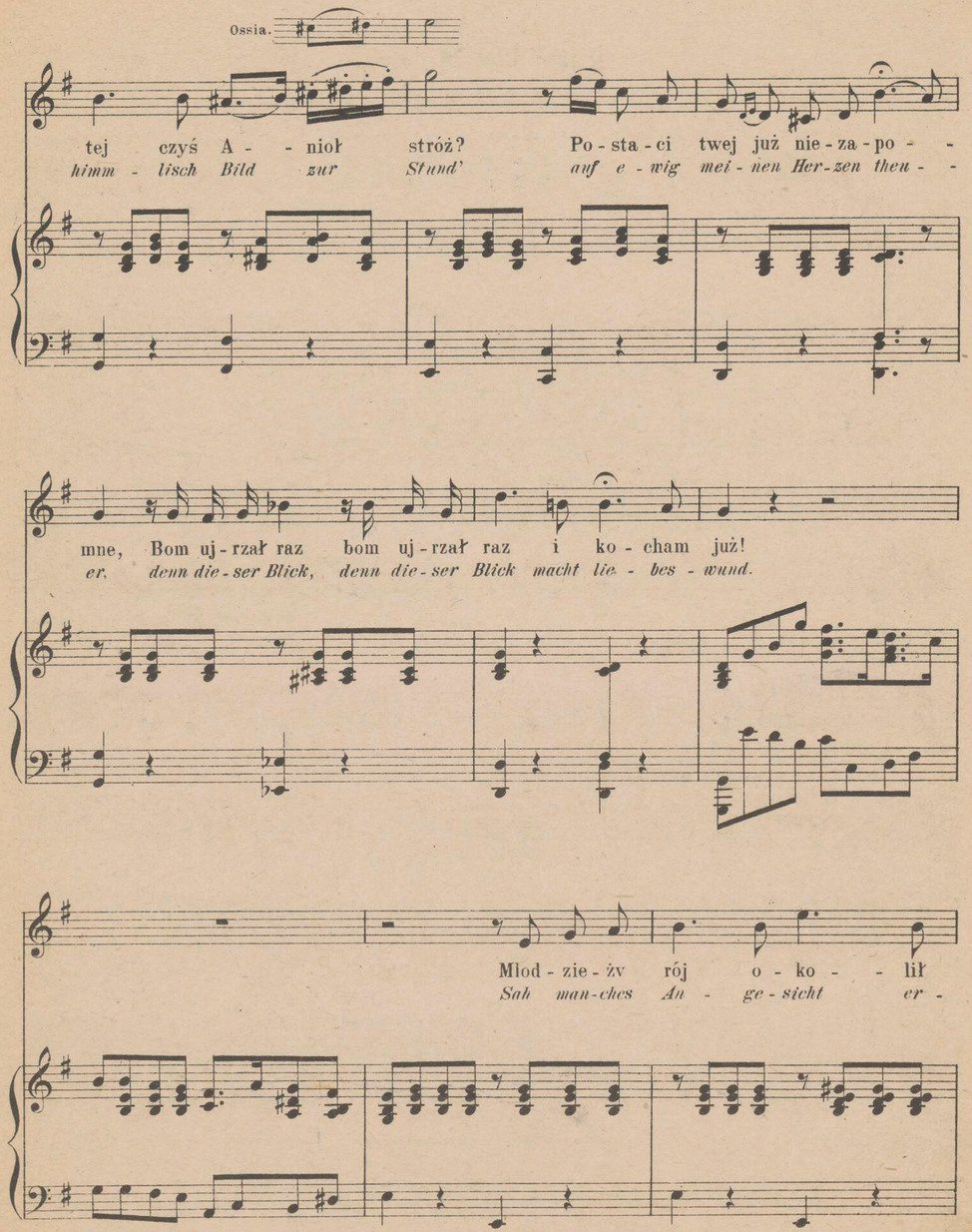
zro - sił sie na gło - wie."
sei - ne Abschieds - züh - ren."

Nº 18.
UJRZALEM RAZ.
Ein Blick.

2145"

Moderato. K. KRATZER.

cie - bie Za-pło-nał żar na-miet - nych - dusz Zaz-dro-ści
strah - len, in hei - sser Lieb' zu dir ent - brannt, hatt' Ei - fer -

Ossia.

jad po - zna - łem już Jam wpie-kle był gdy o - ni
sucht noch nie ge - kannt, doch da er - litt ich Höl - len -

w Nie - - bie, Bom uj-rzał raz bom uj-rzał raz, J ko-cham
qua - - len, Ach, nur ein Blick, ach, nur ein Blick hat mich ge -

już! Gdzieżzni - kły gdzie złu - dze - nia mo - - - je, J coż mi
bannt! Nun ist mir all' mein Glück ent - - schwun - den, dein Ro - sen -

Ossia.

żnich zo - sta - - ło cóż We - jrze - nie twe u - ste - - - czka
mund dein sanf - - ter Blick; nichts blieb mir. trau - ri - ges Ge -

zróż Nie! tvl - ko żal i marz - en ro - - - je, Bom uj - rzał
schick, als wir - re Träu - me je - ner Stun - - den, da einst mit

Ossia.

raz bom uj - rzał raz! J ko - cham już, i ko - cham
Macht die Lieb' er - wacht' durch ei - nen Blick, durch ei - nen

już!
Blick!

Nº 19.

KOZAK.

Der Kosak.

ST. MONIUSZKO.

Andantino.

1. Tam na - gó - rze ja - wor sto - i
2. Przy - szła ma - tka, przy - szła ma - tka
3. Pro - szę ma - tko, pro - szę ma - tko
1. Ein - sam steht ein grü - ner A - horn
2. Schre - ckensbleich hat die - se Bot - schaft
3. „Bit - te, lie - be Mut - ter, lass mich

ja - wor zie - lo - nien - ki. Gi - nie Ko - zak weu - dzéj stro - nie,
przy - szła ma - tu - leń - ka O - bró - ci - ła bia - łe li - ca
pię - knie po - cho - waj - cie. Niech we wszy - stkie bi - ją dzwo - ny,
auf des Ber - ges Mat - ten, ein Ko - sa - ken - jüng - ling ster - bend
Müt - ter - lein ver - nom - men, ist dann schnell zu dem ge - lieb - ten
fei - er - lich be - gra - ben, Or - gel - klang und Glo - cken - läu - ten

ral - - ten - -

Ko - zak młodzin - sień - ki „Gi - nę gi - nę weu - dzéj stro - nie
prze - ciw sy - na - leń - ka „O - toż wi - dzisz mój sy - ne - czku
wor - gan mnie za - graj - cie Nie - chaj tyl - ko nie cho - wa - ją
liegt in sei - nem Schat - ten. „Muss auf frem - der Er - de ster - ben,
Soh - ne hin - ge - kom - men. „Ach, mein theu - res Kind, vor Kum - mer
möcht' ich ger - ne ha - ben: doch kein Po - pe und kein Sän - ger

mf *pp*

tan - - do *a tempo più lento*

smierć mi o - czy tu - li pro - szę, cie - bie mo - ja mi - ła
mo - je dro - gie dzie - cię! nie słu - cha łeś oj - ca, mat - ki
po - py a - ni dzia - ki, je - no sa - me U - kra - in - skie
mei - ne Au - gen bre - chen, könn - te ich doch, ach, nur ein - mal
kann ich kaum mich fas - sen; hör - test nicht auf Va - ter, Mut - ter;
sol - len mich ge - tei - ten, nur Ko - sa - ken der U - krai - ne

p

do - nieś to ma - tu - li pro - szę, cie - bie mo - ja mi - ła
ta - kież two - je ży - cie, nie słu - cha - łeś oj - ca mat - ki
grze - bią mnie Ko - za - ki je - no sa - me U - kra - iń - skie
noch die Mut - ter spre - chen, könn - te ich doch, ach, nur ein - mal
musst dein Le - ben las - sen. Hör - test nicht auf Va - ter, Mut - ter;
soll'n mein Grab be - rei - ten, nur Ko - sa - ken der U - krai - ne

ppp

lento 1. 2. 3.

do - nieś to ma - tu - li.“
ta - kież two - je ży - cie.“
grze - bią mnie Ko - - - za - ki.“
noch die Mut - ter spre - chen!“
musst dein Le - ben las - sen.“
soll'n mein Grab be - - - rei - ten.“

a tempo *a tempo*

dolcissimo *pp*

Nº 20.

HALKA.

RECITATIVO I DUMKA: Szumią jodły.

„Hörst du, was die Tannen flüstern."

ST. MONIUSZKO.

Andantino.

p

ad lib.

Szu - mią jo - dły
Hörst du, was die

ad lib.

na gór szczy - cie, szu - mią so - bie wdal! i mło - de - mu
Tan - nen flü - stern dro - ben in dem Wald? „Gram und Kum - mer,

a tempo

smut - ne zy - cie gdy ma wser - cu żal. Zin - - nych lu - dzi
sie um - dü - stern treu - e Her - zen bald." Kei - - nem kann die

a tempo

do ni - ko - go, je - - no do cie - bie nie - bo - go! oj Ha li - nó!
Schuld ich ge - ben für mein Leid, nur dir al - lein, o Ha - li - na,

f

p *più f*

oj je - dy - no! dziew - czy - no mo - ja, dziew - czy - no mo - ja!
ein - zig Le - ben, Herz - ge - lieb - te mein, Herz - ge - lieb - te mein!

p *f*

più lento

Oj Ha - li - no! oj je - dy - no! dziew - czy - no mo - ja!
Hal - ka, du mein ein - zig Le - ben, Herz - ge - lieb - te mein!

p

colla parte

dolce

Juz wdzie cin-ne la-ta na-sze ja do czar-nych skał po gniaz-decz-ko bieg-łem
Schon in unseru Kin-der-jah-ren brachf'vom Fels-ge-stein ich aus Ne-stern,trotz Ge-

nad prze-paś-cie, bym ci pta-sze dal. Zaw-szem to-bie naj-wonniej-szych
fah-ren. dir manch Vö-ge-lein; von des Len-zes Blu-men pflück-te

cresc.

kwia-tów przy-niósł zgór, a zod-pus-tu naj-pięk-niej-szych da-wał
ich die schön-ste nur, kauf-te dir, was dich ent-zück-te, die Ko-

ko-ra-li-ków sznur, a zod-pus-tu naj-pięknejszych da-wał ko-ra-li-ków
ral-len-schnur, kauf-te dir,was dich ent-zück-te, die Ko-ral-len-

più mosso

sznur. Nie mam za-lu do ni-ko-go je-no do cie-
schnur. Kei-nem kann die Schuld ich ge-ben für mein Leid, nur

più mosso

bie nie-bo-go! oj Ha-li-no!
dir al-lein, o Ha-li-na!

oj je-dy-no! to wi-na two-
ein-zig Le-ben, die-se Schuld ist

dolce

ja. Roś-nie krza-czek,wdrzew-ko ro-śnie! ty u-
dein! Und ich sah her-an dich blü-hen wie ein

più mosso

ro-slaś gdy-by czar. Ach! za to-bą,bym ra-do-śnie
Rös-lein duf-tig roth, fühlt' mein Herz für dich er-glü-hen

più mosso

Tempo I.

wsko-czył wog-nia żar.
treu bis in den Tod.

La-ta jak - - by wich-ry bie-gą jak po-to - ki
A-ber mit der Jah-reWan-dern kam daher mein

accompagniato

mkną! przy - był pa - - niez
Schmerz, denn zur Kurz - - weil

i dla nie - go po - gar - dzi - - laś mną.
ei-nes An - dern brachst du mir das Herz.

Nie mam za - lu do ni - ko - - go, je - no do cie -
Kei - - nem kann die Schuld ich ge - - ben für mein Leid, nur

bie nie bo - go, oj Ha-li - - no! oj je-dy - - - no!
dir al - lein, o Ha-li - - na, ein - - zig Le - - - ben,

dziew - czy - no mo - - - ja!
Heiss - ge - lieb - - te mein!

f *p* *f* *p*

dziew-czy - no mo - - - ja!
Heiss-ge - lieb - - te mein!

f *f*

oj Ha - li - no! oj je-dy - no! dziew - czy - no mo-
Mei - - ne Hal - ka, o mein Le - ben, o Ge - lieb - te

2 5 1 3

Cello parte

ja.
mein.

molto espressivo

f *p* *f*

più f

Oj
O

Ha - li - no!
Ha - li - na,

ff

oj je - dy - no, dziew - czy - no mo - - -
ein - - - zig Le - ben, Heiss - ge - lieb - - - te

ja! mo - ja Hal - - - - ko ty je - -
mein! Mei - ne Hal - - - - ka, o mein

ff

ritard.

dy - no! ty dziew czy - no mo - - - -
Le - ben, Hal - - ka, Heiss - - ge - lieb - - - te

ritard.

mf

dimin. tremolando

ja!
mein!

a tempo

p *f*

di - - - mi - nu - en - do

Nº 21.

PIEŚŃ WIECZORNA.

Abendlied der Schnitterin.

ST. MONIUSZKO.

Andantino.

1. Po no - cnej ro - sie,
2. Już bli - sko, bli - sko,
1. Thau - luft am A - bend,
2. Bald nun zu Hau - se

p

dolce

płyń dzwięczny gło - sie, niech się twe e - cho roz - sze - rzy, gdzie na - sza chat - ka;
cha - tnie o - gnis - ko, zmu - żo - ne ser - ce we - se - li; tam pra - co - wi - ta
kühl - lend und la - bend, tra - ge mein Lied in die Wei - ten, wo Mut - ter schal - tet,
beim A - bendschmau - se stil - len wir un - ser Ver - lan - gen; wie al - le Ta - ge

dolce

gdzie sta - ra mat - ka krzą - ta się ko - ło wie cze - rzy. Ju - tro dzień świe - ta;
mat - ka mię spy - ta: „wie le - ście wpo - lu na - że - li?“ Mat - ko! jam mło - da,
im Hütt - lein wal - tet, eif - rig, das Mahl zu be - rei - ten. Sonn - tag ist mor - gen!
tönt Mut - ters Fra - ge: „Wie ist die Ar - beit ge - gan - gen?“ Schlecht ging's heut' wie - der;

ni wa nie zże - ta nie chaj przez ju - tro doj - rze - wa, niech wiatr swa - wol - ny,
rak mo - ich szko - da, szko - da na skwarze ob - li - cza! Źle szła ro - bo - ta,
Nur kei - ne Sor - gen, dass we - nig Hal - me erst fie - len: Saat, kannst noch rei - fen,
heiss brannt her - nie - der Son - ne auf Hand mir und Wan - ge, dann kam auch Re - gen,

p dolcissimo

niech ko - nik pol - ny, nie - chaj skow - ro - nek tu śpie - wa, niech wiatr swa - wol - ny,
prze - szka - dza sło - ta i mo - ja dum - ka dzie - wi - cza, źle szła ro - bo - ta,
Wind darfst noch pfei - fen, Vög - lein darfst sin - gen und spie - len. Saat kannst noch rei - fen,
und al - ler - we - gen trieb uns das Herz zum Ge - san - ge. Dann kam auch Re - gen,

p dolcissimo

niech ko - nik pol - ny, nie - chaj sko - wro - nek tu śpie - wa.
prze - szka - dza sło - ta i mo - ja dum - ka dzie - wi - cza.
Wind darfst noch pfei - fen, Vög - lein darfst sin - gen und spie - len.
und al - ler - we - gen trieb uns das Herz zum Ge - san - ge.

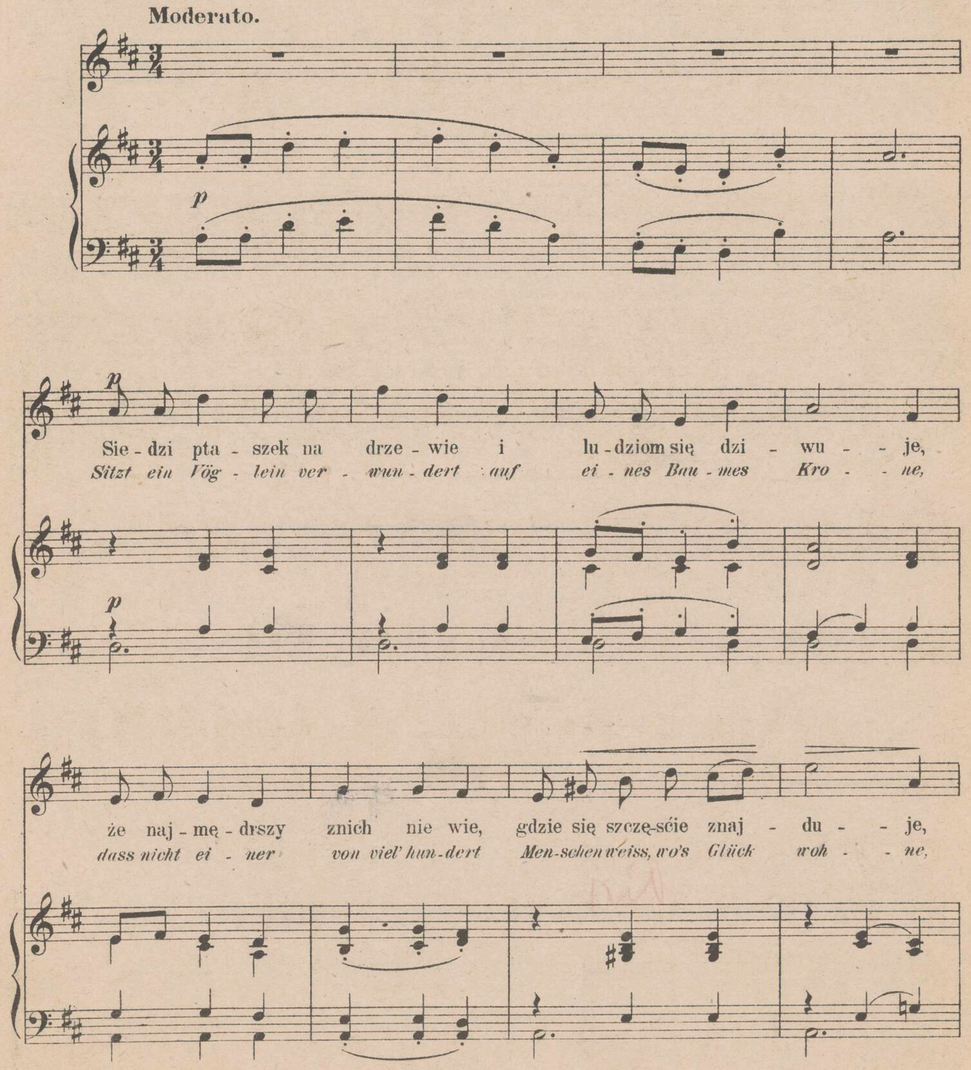
Nº 22.

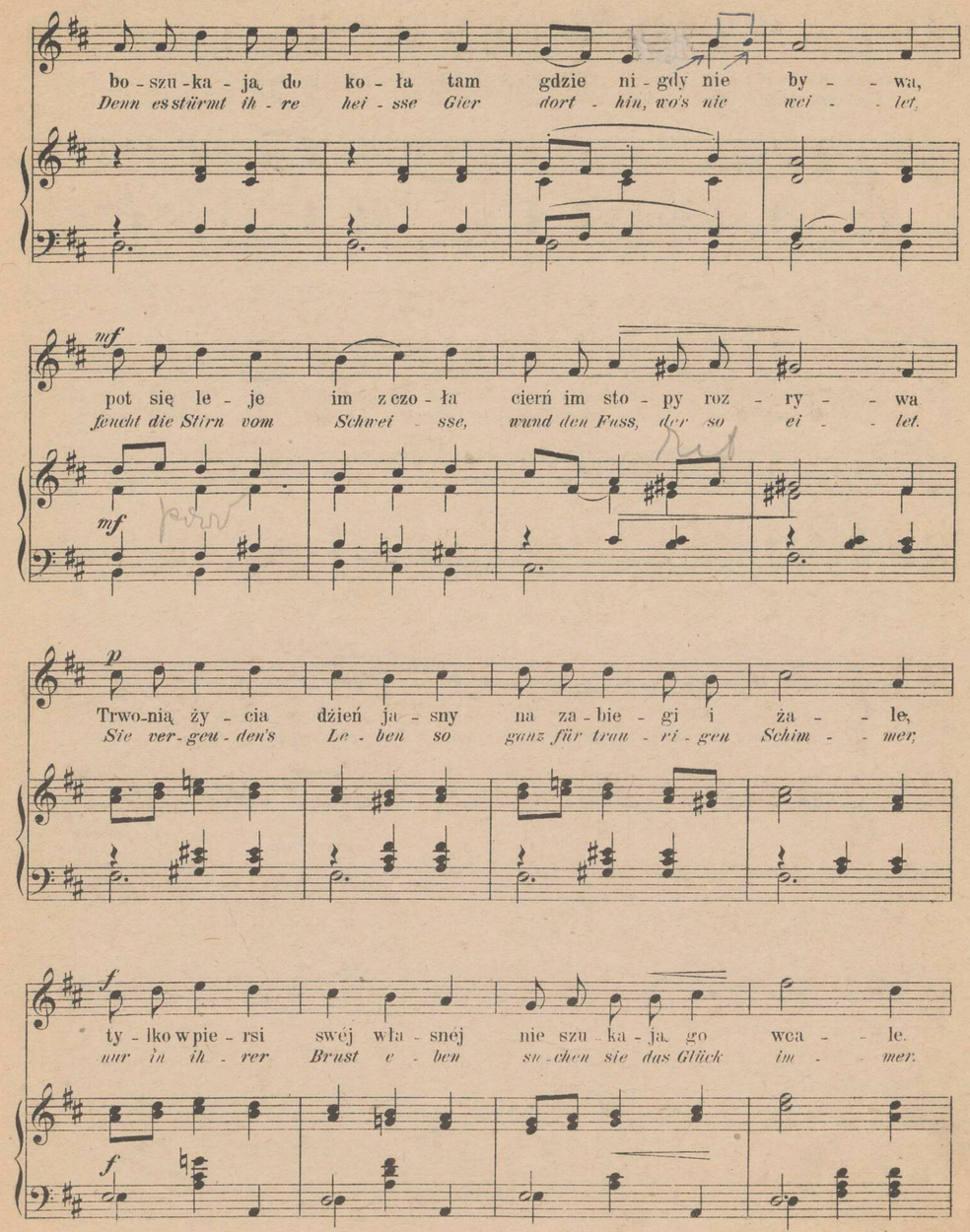
SIEDZI PTASZEK NA DRZEWIE...

Das Vöglein.

A. ZARZYCKI.

Moderato.

W nie - na - wi - ści i kłó - tni wy-dzie-ra - ją coś so - - bie,
Käm - pfen wild, ver - bit - tert mit Macht um ir - di - sche Ha - - be,

cresc.

aż zmę-cze - ni i smu - tni i - dą prze-spać się w gro - bie,
bis sie müd', ver - wit - tert einst schla - fen ge - hen zum Gra - be,

p *espress.* *poco rall.*

aż zmę - cze - ni i smu - tni i - dą prze - spać się
bis sie müd', ver - - wit - tert einst schla - fen ge - hen zum

poco rall.

w gro - - bie.
Gra - - be.

a tempo

A więc sie - dząc na drze - - wie pta - szek dzi - wi się
Vög - lein singt's auf dem Bau - - me, will die Men - schen be - -

a tempo

cresc.

bar - - dzo, chciał - by prze - strzedz ich wśpie - wie,
keh - - ren, we - cken auf vom Trau - - me;

cresc.

f

lecz prze - stro - gą po - ga rdzą; chciał - by prze strzedz ich wśpie - wie,
doch sie wol - len's nicht hö - - ren, doch sie woll'n's nicht hö - - ren,

lecz prze - stro - gą po - ga-rdzą.
doch sie wol - len's nicht hö - ren.

pp

Nº 23.

BŁĄKA SIĘ WICHER W POLU...

Wahnsinn.

A. ZARZYCKI.

Alla breve - Allegro.

p

Ped. *sempre legato ed espress.* Ped.

p

Bła - ka się wi - cher w po - - lu, nie wie w któ - rą wiać stro - nę,
Ziel - los, wie durch's Ge - fil - de irrt der Wind, so durch-brau - sen

Ped. Ped.

bła - ka się w dzikiem bo - - lu mo - je se - rce - zmę-
wir - re Gei-stes-ge - bil - de mir die See - le mit

Ped. Ped.

cresc.

czo - ne. Śnieg le - ży w gę - stym bo - rze
Grau - sen. Wo Schnee im Wal - des - grau - de

Ped.

f

i po - kry - wa krwi sla - dy tam mo - je slu - bne ło - żę,
Spu - ren deckt, blu - tig - ro - the, harrt mein, zum ew - gen Bun - de

Ped. *f* Ped.

poco riten.

pp

tam ko - cha - nek mój bla - dy! Tak dlu - go
bleich der Lieb - ste, der To - te. Ob er noch

Ped. *molto* *dim.* Ped. *pp poco riten.*

na mnie cze - ka? tak dlu - go na mnie cze - ka?
lan - ge har - ret, ob er noch lan - ge har - ret,

a tempo

próż-no py - tam o dro - gę dro-gą cie mną, da - le - ka,
bis den Weg ich er - fra - get, der so weit und fin-ster star - ret?

a tempo

do - tąd tra - fić nie mo - - - gę!
Ob er je - mals mir ta - - - get?

Ped.

cresc. *f*

mf

Noc cza - rna swiat o - ta - cza, głu cho, stra - szno i
Rings Nacht, so schwarz und schau-rig, still ist's; nur wo ich

Ped. Ped.

cie - mno! ktoś pła - cze, ktoś ro - zpa - cza,
ge - he, da schluchzt und klagt es trau - rig

Ped. Ped.

przy mnie czy też na - de - mną. Mó - wio - no,
im - mer mir in der Nä - he. Ein Mägd-lein,

Ped. Ped.

że to bie - dna, o błą - ka - na dzie - wczy - na po po - lu
geist - um - nach - tet, streift durch's Feld hier al - lei - ne, dass ein-sam,

Ped.

sa - ma je - dna ża - le swo je - po - czy - na,
un - be - ach - tet, *es sein Schicksal be - wei - ne.*

molto dim.

Ped. Ped. Ped.

poco riten.

pp

Lecz nie wiem kto to ta - ki? lecz nie wiem kto to ta - ki?
Wer ist's, frag' ich zur Stun - de? Wer ist's, frag' ich zur Stun - de?

pp poco riten.

a tempo

bo tak cie-mno jak w gro - bie, bo tak cie-mno jak w gro - bie.
Gra-bes-dun-kel - um - fan - gen, Gra-bes-dun-kel - um - fan - gen,

a tempo

bo tak cie - mno jak w gro - - - bie.
Gra - bes - dun - kel - um - fan - - - gen,

Ped.

più lento

p

Gdy uj - rzę
auf blut' - gem

più lento

rall.

p

Ped.

pp

krwa - we zna - ki to przy-po mnę ją so - bie, to przy-po - mnę ją
Wäl - des - grün - de werd' ich Ant-wort er - lan - gen, werd' ich Ant-wort er -

pp

Ped. Ped. Ped.

più lento

p

so - bie, to przy - po - - mnę ją
lan - gen, werd' ich Ant - - wort er -

più lento

pp

Ped. Ped. Ped.

so - bie.
lan - gen.
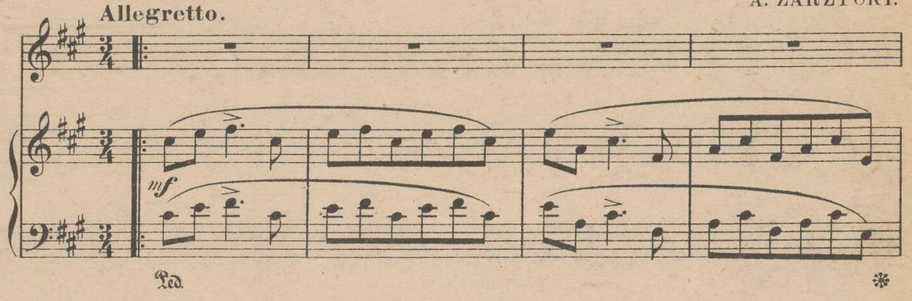
Nº 24.
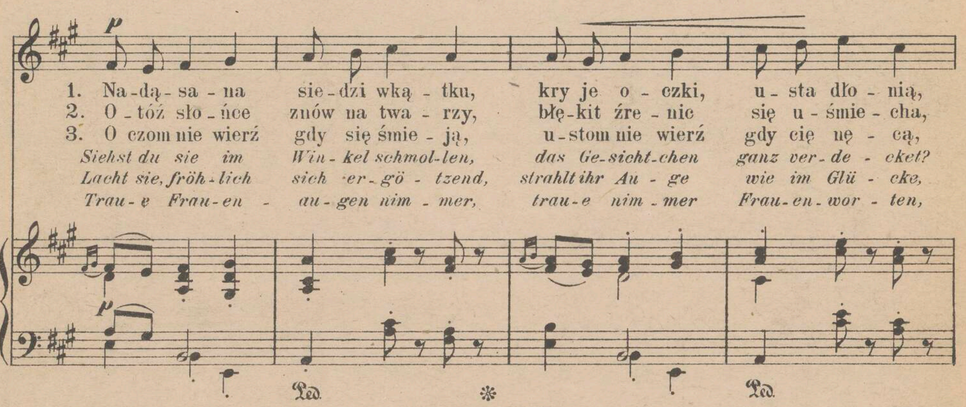
ONA.

Sie.

A. ZARZYCKI.
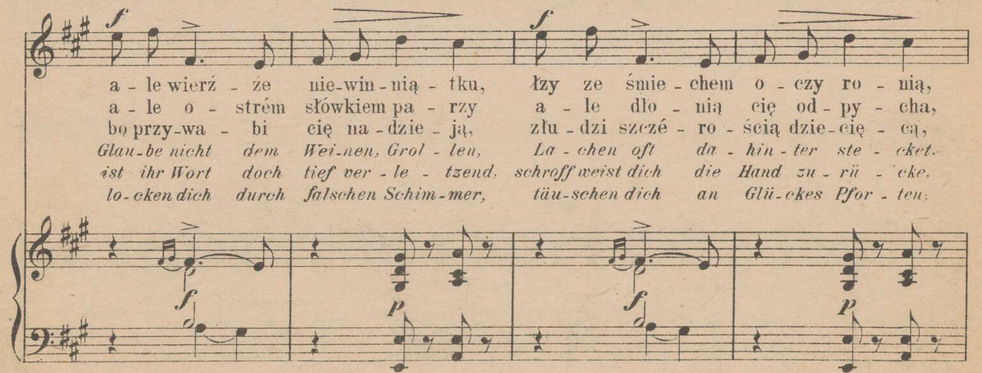
Allegretto.
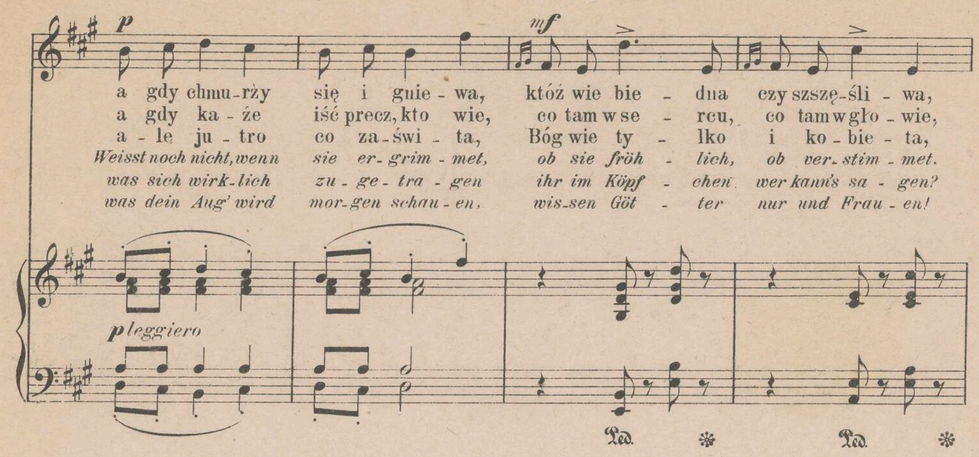

1. Na-dą-sa-na sie-dzi wką-tku, kry je o-czki, u-sta dło-nią,
2. O-tóż sło-ńce znów na twa-rzy, błę-kit źre-nic się u-śmie-cha,
3. O czom nie wierź gdy się śmie-ją, u-stom nie wierź gdy cię nę-cą,

Siehst du sie im Win-kel schmol-len, das Ge-sicht-chen ganz ver-de-cket?
Lacht sie, fröh-lich sieh er-gö-tzend, strahlt ihr Au-ge wie im Glü-cke,
Trau-e Frau-en - au-gen nim-mer, trau-e nim-mer Frau-en-wor-ten,
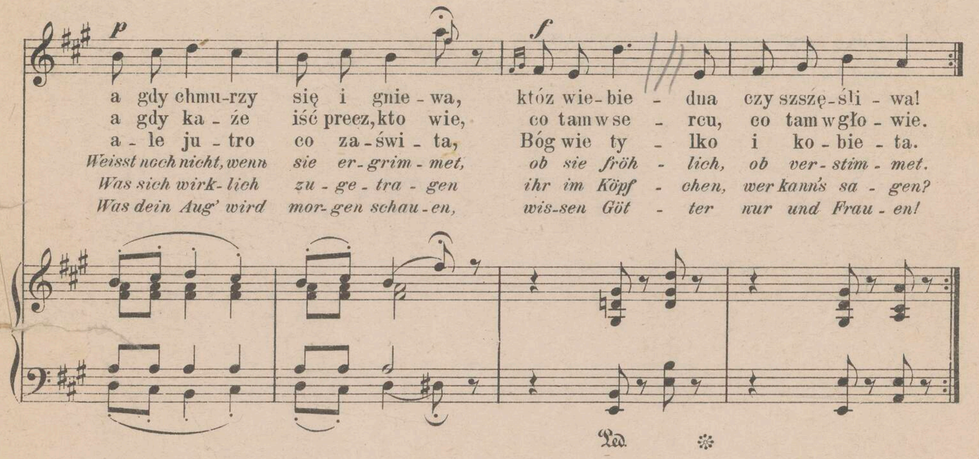

a-le wierź-że nie-win-nią-tku, łzy ze śmie-chem o-czy ro-nią,
a-le o-strém słówkiem pa-rzy a-le dło-nią cię od-py-cha,
bo przy-wa-bi cię na-dzie-ją, złu-dzi szczé-ro-ścią dzie-cię-cą,
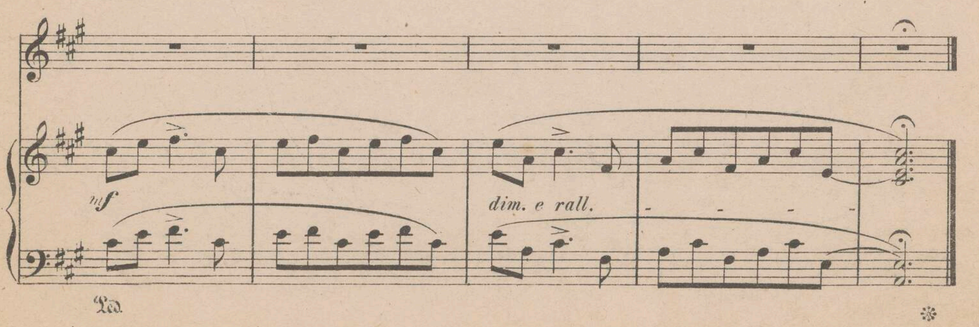
Glau-be nicht dem Wei-nen, Grol-len, La-chen oft da-hin-ter ste-cket.
ist ihr Wort doch tief ver-le-tzend, schroff weist dich die Hand zu-rü-cke.
lo-cken dich durch falschen Schim-mer, täu-schen dich an Glü-ckes Pfor-ten:
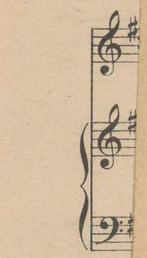

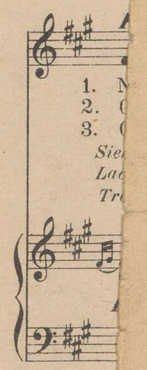
a gdy chmu-rzy się i gnie-wa, któż wie bie - dna czy szszę-śli-wa,
a gdy ka-że iść precz, kto wie, co tam w se - rcu, co tam w gło-wie,
a-le ju-tro co za-świ-ta, Bóg wie ty - lko i ko-bie-ta,
Weisst noch nicht, wenn sie er-grim-met, ob sie fröh - lich, ob ver-stim-met.
was sich wirk-lich zu-ge-tra-gen ihr im Köpf - chen wer kann's sa-gen?
was dein Aug' wird mor-gen schau-en, wis-sen Göt - ter nur und Frau-en!

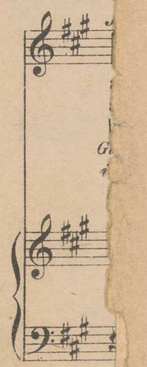

a gdy chmu-rzy się i gnie-wa, któż wie-bie - dna czy szszę-śli-wa!
a gdy ka-że iść precz, kto wie, co tam w se - rcu, co tam w gło-wie.
a-le ju-tro co za-świ-ta, Bóg wie ty - lko i ko-bie-ta.
Weisst noch nicht, wenn sie er-grim-met, ob sie fröh - lich, ob ver-stim-met.
Was sich wirk-lich zu-ge-tra-gen ihr im Köpf - chen, wer kann's sa-gen?
Was dein Aug' wird mor-gen schau-en, wis-sen Göt - ter nur und Frau-en!

1. N
2. (
3. (
Sie
La
Tr

G

Tańce Polskie

Polnische Tänze

für

KLAVIER

Band I. II. je Mk. 1.50 netto

Ausgabe für Klavier und Violine Bd. I. II. je M. 2.50 netto
„ „ Violine allein . . Bd. I. II. je M. 1.— netto

Eigentum der Verleger für alle Länder.

GEBRÜDER HUG & Cº, LEIPZIG u. ZÜRICH,
Basel, Strafsburg i/E., St. Gallen, Luzern, Konstanz,
Winterthur, Neuchâtel, Lörrach.

C. H. 1818. 1819. 828 a/b

C. G. R. ... Co. m. b. H. Leipzig

Nº 21. 22.
75. 76

Teuerungszuschlag 50%
Gebr. Hug & Cº

Pieśni Polskie.

Wandy Rusiewicz

Polnische Lieder

für eine
Singstimme
mit
Klavierbegleitung
(Texte polnisch und deutsch)

I. Band M 1. 80 no.
II. Band „ 1. 80 no.
III. Band „ 1. 80 no.

Eigentum der Verleger für alle Länder.

Gebrüder Hug & Co. in Leipzig und Zürich,
Basel, St. Gallen, Luzern, Winterthur, Straßburg i/E, Konstanz, Lörrach.

G. H. 1452 3/c.

Teuerungs-Zuschlag 50 %